

Arrest

nr. 228 990 van 19 november 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 mei 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 14 maart 2019 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 juni 2019 met refertenummer X. Gezien de betaling hiervan door verzoekende partij, en het aangetekend schrijven van verzoekende partij van 10 juli 2019 met bewijs van aanstelling door het Bureau voor Juridische Bijstand.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 mei 2016 dient verzoekster een aanvraag in voor een visum type D (lang verblijf) die haar wordt toegekend op 20 juni 2016.

Verzoekster komt in België aan op 2 augustus 2016. Ze is in het bezit gesteld van een A-kaart geldig van 13 oktober 2016 tot 31 oktober 2017 en verlengd tot 31 oktober 2018.

Op 14 maart 2019 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis), aan verzoekster ter kennis gebracht op 25 april 2019. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“ Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

*Overwegende dat de genaamde Y. L. V., geboren te Douala op (in) (...)1992,
nationaliteit: Kameroen, verblijvende te (...),
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren (1);
+ minderjarige dochter Y., G. geboren op (...)2017*

REDEN VAN BESLISSING:

Art.61 §1,2° wanneer zij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van haar studies kennelijk hindert;

Overwegende dat mevrouw op 02.08.2016 naar België is gekomen met een visum in het kader van studies.

Overwegende dat zij tijdens het academiejaar 2016-2017 de richting "bachelier en Optique-Optométrie" volgde aan de onderwijsinstelling CESOA. Overwegende dat zij niet slaagde in deze studierichting en amper 14 credits behaalde van de in totaal 60 credits.

Overwegende dat mevrouw besloot om zich tijdens het academiejaar 2017-2018 in te schrijven voor een richting "Bachelier en informatique de gestion" aan de EPFC (Enseignement de Promotion et de Formation Continue, Sint-Joost-ten-Node), Ze behaalde amper 240 van de 620 opleidingseenheden (ofwel 20 van de 53 credits).

Betrokkene slaagde dus nog niet voor de helft van de opgenomen opleidingseenheden of credits.

Overwegende dat zij voor het academiejaar 2018-2019 een inschrijvingsattest voorlegt aan het EPFC voor vakken die ofwel in de voormiddag of namiddag te volgen zijn.

Uit raadpleging van de DOLSIS-databank blijkt dat betrokkene tijdens de cruciale examenmaand juni 2018 in het academiejaar 2017/2018 heeft gewerkt Zij werkte daarnaast ook talrijke dagen in de andere maanden.

Gelet op de povere resultaten behaald tijdens het academiejaar 2017/2018 en de buitensporige tewerkstelling tijdens het academiejaar kunnen we stellen dat de winstgevende activiteit de normale voortzetting van de studies kennelijk hindert.

Overwegende dat de verblijfskaart van betrokkene verstreken is sedert 31.10.2018.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15.12.1980. Wanneer we de duur van haar verblijf in België bekijken (binnenkomst met visum D op 02.08.2016) kunnen we stellen dat deze in verhouding met haar verblijf in het land van herkomst slechts een relatief korte periode betreft. Bovendien was zij gedurende deze periode slechts gemachtigd tot een tijdelijk verblijf beperkt tot de duur van haar studies. Aangezien betrokkene jarenlang in haar land van herkomst gewoond heeft, kunnen we stellen dat er nog voldoende banden zijn met het land van oorsprong. Er zijn geen tegenindicaties hiervan te vinden in het dossier.

Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat haar gezondheidstoestand, gezins-en familieleven een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat zij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing.

Het kind volgt de verblijfssituatie van de moeder. Er werd een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd op basis van artikel 13, §3, van de wet (artikel 13, §4, eerste lid, 1 van de wet van 15.12.1980), met name de moeder. Het is in het belang van de minderjarige dochter Y., G. geboren op 10.05.2017 om de situatie te volgen van de moeder die bevel kreeg om het grondgebied te verlaten. De gezinscel met de moeder blijft op die manier intact. De vader van het kind is niet bekend.*

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot (het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 58, 62 en 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet), van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 41 van het Handvest

van de Grondrechten van de EU, "van artikel 24 van het Handvest betreffende de grondrechten van het kind", van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheids- redelijkheid- en evenredigheidsbeginsel.

Ter adstrueren van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

"4.1.

Dat aan iedere administratieve rechtshandeling draagkrachtige motieven ten grondslag moeten liggen. Er kan waargenomen worden dat de verwerende partij de verblijfsaanvraag van de verzoekster afwijst omdat zij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van haar studies kennelijk hindert.

-4.1.1.

Principes

Overeenkomstig het artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de administratieve overheden de verplichting op hun beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het administratief dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

Het redelijkheidsbeginsel houdt in dat men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Met andere woorden, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na de lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de (gemachtigde van de) Staatssecretaris bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

-4.1.2.

Uit navolgende bespreking zal blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet op basis van een correcte feitenfinding tot zijn conclusie is gekomen.

Er wordt ten onrechte gesteld dat de verzoekster een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van haar studies kennelijk hindert.

Verzoekster overloopt de motieven van de Dienst Vreemdelingenzaken.

a)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt allereerst dat verzoekster in het jaar 2016-2017 "niet slaagde in deze studierichting en amper 14 credits behaalde van de in totaal 60 credits."

Verzoekster dient er op te wijzen dat zij tijdens dit jaar van haar dochter Y., G. beviel. Haar dochter werd inderdaad geboren in België naar aanloop van de examens en dit op datum van 10/05/2017.

Het was voor de verzoekster bovendien een belasting voor haar gezondheid.

Kennelijk verliest de Dienst Vreemdelingenzaken de context uit het oog. Het getuigt van een niet zorgvuldige feitenfinding om verzoeksters schoolresultaten als zwak te bevinden zonder deze familiale gebeurtenis er bij te betrekken.

Daarenboven is het weinig ernstig om dit resultaat uit het verdere verleden thans als weigeringsmotief aan te wenden terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 23/02/2018 wel een verlenging toe stond niettegenstaande dit 'zwak resultaat' hen toen ook gekend was.

b)

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt verder dat verzoekster in het jaar nadien "amper 240 van de 620 opleidingsseenheden (ofwel 20 van de 53 credits)"

De motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken is kort door de bocht.

Verzoekster is niet alleen officieel ingeschreven. Zij heeft voldoende credits om haar opleiding aan te vatten.

De Dienst Vreemdelingenzaken uit haar bedenkingen doch heeft niet eens het advies ingewonnen van de instelling zelf.

Hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken zich baseert op het artikel 61 Vreemdelingenwet om haar verblijf niet te verlengen stelt ditzelfde artikel dat de Dienst Vreemdelingenzaken om rekening te houden met de resultaten en het overdreven karakter van de duur van de studies, advies kan inwinnen.

Er mag terecht verondersteld worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen advies inwon bij de onderwijsinstelling aangezien de bestreden beslissing hier met geen woord over rept.

Het is evident in het nadeel van de verzoekster dat de Dienst Vreemdelingenzaken gevolgtrekkingen maakt van op afstand zonder het degelijk advies in te winnen van de onderwijsinstelling.

Trouwens, ook hier verliest de Dienst Vreemdelingenzaken uit het oog dat de verzoekster als alleenstaande mama een moeilijker taak heeft dan de doorsnee kotstudent die onderhouden wordt door zijn ouders én niet zelf dient in te staan voor een kind!

Indien de verzoekster niet de nodige aandacht aan haar schoolse activiteiten had besteed, dan had zij niet de afdoende credits gehaald en was zij niet langer ingeschreven geweest.

Het is dan ook zeer merkwaardig dat de Dienst Vreemdelingenzaken, zelfs na de rappel van verzoekster op 08/03/2019, het niet nodig vond om het degelijk advies in te winnen van de onderwijsinstelling.

c)

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert voorts dat de verzoekster gelet op de "povere resultaten" en de buitensporige tewerkstelling tijdens het academiejaar" er sprake is van een "winstgevende activiteit" die "de normale voortzetting van de studies kennelijk hindert"

c.1.)

M.b.t. de povere resultaten

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat verzoekster povere resultaten haalde in 2017/2018. Verzoekster dient er nogmaals op te wijzen de onderwijsinstelling haar inschrijving aanvaarde omwille van voldoende credits. Indien de resultaten werkelijk pover waren zoals de Dienst Vreemdelingenzaken meent te willen uitschijnen was zij niet langer ingeschreven.

Nog meer dient het aanbeveling op te merken dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich opnieuw over het verleden uitsprekt doch niet over de actuele resultaten die de verzoekster nochtans had bezorgd.

Inderdaad, bij haar rappelmail dd. 08/03/2019 verwijst verzoekster naar de bijlage met haar resultaten van januari 2019. Zie stuk 5.

"Aussi je vous soumetts en annexe des captures de mes résultats de janvier 2019." (vrije vertaling : Ook leg ik u in bijlage het overzicht van mijn resultaten van januari 2019 voor."

Het is dan ook een ernstige tekortkoming op de motiveringsverplichting om met deze aangebracht resultaten geen rekening te houden in de bestreden beslissing.

8.

Hierdoor betreft de Dienst Vreemdelingenzaken ten onrechte niet de actuele stukken die haar nog voorlagen voorafgaand aan de bestreden beslissing. Hierdoor heeft de Dienst Vreemdelingenzaken niet met kennis van zaken gehandeld en gemotiveerd.

C.2)

M.b.t. de tewerkstelling

De verzoekster dient op te merken dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich niet baseert op actuele stukken om haar actuele weigeringsbeslissing te nemen.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken zich grondig zou voorbereiden, dan zou de Dienst Vreemdelingenzaken kunnen vaststellen dat verzoekster in het eerste kwartaal van 2019 gedurende 23 dagen 170 uren gewerkt heeft (zie stuk 3.1).

Met andere woorden verzoekster werkte op een maand tijd ongeveer 57 uren. Per week is dit nog geen 15 uren. Dit zijn dus hooguit 2 dagen van 7,5 uren op één volledige week. Verzoekster is bijgevolg nog 5 andere dagen volledig vrij om dit te besteden aan schoolse activiteiten.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan bijgevolg niet ernstig motiveren dat verzoekster een winstgevende activiteit uitoefent die de normale verderzetting van haar studies hindert. Het gaat niet om een activiteit die verzoekster hoofdzakelijk uitoefent waardoor zij geen aandacht besteedt aan haar schoolse activiteiten.

d)

De Dienst Vreemdelingenzaken motiveert tenslotte dat verzoeksters "verblijfskaart verstreken is sedert 31.10.2018".

Verzoekster vroeg de verlenging van haar verblijfskaart aan op 02/10/2018. Pas na verzoeksters rappel op 08/03/2019 neemt de Dienst Vreemdelingenzaken op 14/03/2019 een weigeringsbeslissing.

Het is getuigt van een stoutmoedigheid om verzoeksters aanvraag laattijdig te behandelen en dan haar rappel te negeren en dan te motiveren dat verzoeksters verblijfskaart verstreken is.

Uit de bestreden beslissing blijkt bijgevolg dat de verzoekster een bevel tot grondgebied verkrijgt, omdat de Dienst Vreemdelingenzaken niet is overgegaan tot de verlenging van het verblijf als studente.

De beslissing stelt dat de verzoekster niet meer voldoet aan de voorwaarden welke gesteld worden aan een verblijf van een student.

Echter is dit volledig onterecht.

Verzoekster is wel degelijk definitief ingeschreven als studente, en dit sinds 29/08/2018.

Zij legt hiervan het onweerlegbaar bewijs.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan er dus niet omheen dat de verzoekster al definitief ingeschreven was op het ogenblik van haar aanvraag dd. 02/10/2018.

De Dienst Vreemdelingenzaken gaat derhalve niet ernstig te werk om de verzoekster ondanks haar definitieve inschrijving te weigeren puur en alleen omwille van de vorm.

Met andere woorden, de Dienst Vreemdelingenzaken weigert een vreemdeling die recht heeft op verlenging alsnog de verlenging van het verblijf en dit op basis van een arbitraire inkleuring van enkele feitelijke gegevens. Komt hierbij dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich niet eens baseert op een volledige feitenvinding.

4.2.

Aanvraag tijdens legaal verblijf, weigering pas na verstrijken verblijf

De beslissing verwijst naar het artikel 61, §2, 1° van de Vreemdelingenwet:

§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten : 1 ° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

Echter is dit geen dienstige verwijzing naar huidig artikel.

- 4.2.1.

Immer betreft huidig artikel een grond van een weigeringsbeslissing van verblijf na AFLOOP van de studies.

Verzoekster is nog steeds aan het studeren. Zij legt hiervan een bewijs voor (zie stuk 6.1).

Zij was definitief ingeschreven voorafgaand aan de aanvraag tot verlenging tot verblijf.

Onmogelijk kan er sprake zijn van de periode NA AFLOOP van de studies.

Verzoekster is wel degelijk officieel ingeschreven en heeft voldoende credits om haar opleiding aan te vatten.

- 4.2.2.

Het is daarentegen de Dienst Vreemdelingenzaken die pas een beslissing neemt na het verstrijken van het verblijfsrecht.

- 4.2.3.

Er kan zich de vraag gesteld worden waarom de Dienst Vreemdelingenzaken verzoeksters puntenoverzicht van januari 2019 bezorgd bij mail dd. 08/03/2019 niet beoordeelde en betrok in de bestreden beslissing. Was de Dienst Vreemdelingenzaken geërgerd dat verzoekster haar grote ongerustheid uitte bij mail dd. 08/03/2019 omwille van het lang aanslepen van haar aanvraag?

De houding van de Dienst Vreemdelingenzaken om een vreemdeling die wel degelijk voldoet aan de grondvoorwaarden om de verlenging van het verblijf te geven, toch te doen struikelen, getuigt van een houding dat niet de geest van de wet belangrijk is maar enkel de letter, lees de vorm.

- 4.2.4.

Verzoekster is actueel ingeschreven in een opleiding en haar verblijf als student had verlengd moeten worden.

Om een verlenging te verkrijgen, moet de student de documenten voorleggen waaruit blijkt dat zij nog steeds aan de voorwaarden voldoet, om het statuut van student te genieten.

10.

In casu voldoet de verzoekster nog zeker aan de voorwaarden.

Meer specifiek worden de voorwaarden in artikel 58 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 58 Vw stelt:

"Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling (die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen) moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der (in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°), bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan (de Minister) of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren

Verzoekster voldoet aan al deze voorwaarden. Bijgevolg had het verblijfsrecht van de verzoekster verlengd moeten worden en is DVZ onterecht overgegaan tot een bevel tot verlaten grondgebied.

Uit de beslissing valt nergens af te leiden dat de Dienst vreemdelingenzaken de mening is toegedaan dat de verzoekster niet voldoet aan al deze voorwaarden.

De bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden."

2.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De bestreden beslissing bevat duidelijk de juridische en feitelijke motieven waarop ze steunt. Enerzijds wordt de juridische grondslag van de bestreden beslissing vermeld, met name artikel 61, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Anderzijds worden ook de feitelijke gegevens die aan de basis van de bestreden beslissing liggen weergegeven. De academische loopbaan van verzoekster wordt weergegeven. Er worden de resultaten van verzoekster tijdens de verschillende schooljaren belicht en er wordt vastgesteld dat verzoekster heeft gewerkt. Verwerende partij oordeelt dat zij buitensporig tewerk gesteld was tijdens het academiejaar 2017/2018. Rekening houdende met de povere resultaten behaald tijdens het academiejaar 2017/2018 oordeelt de verwerende partij dat de winstgevende activiteit de normale voortzetting van haar studies kennelijk hindert.

Uit voorgaande motieven blijkt aldus dat de bestreden beslissing concreet wordt gemotiveerd aan de hand van de individuele situatie van verzoekster. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad merkt op dat verzoekster de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

De beginselen van behoorlijk bestuur die verzoekster geschonden acht, worden onderzocht in het licht van de bepalingen van de eveneens geschonden geachte artikelen 58 en 61 van de vreemdelingenwet.

Artikel 58 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°, bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan de Minister of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid.”

Artikel 61 van de vreemdelingenwet luidt verder als volgt:

“§ 1 De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;

2° wanneer hij een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van zijn studies kennelijk hindert;

3° wanneer hij zich zonder geldige reden niet aanmeldt voor de examens.

Om, rekening houdend met de resultaten, te oordelen over het overdreven karakter van de duur van de studies, moet de Minister of zijn gemachtigde het advies inwinnen van de autoriteiten van de instelling waar de student ingeschreven is en van de instelling waar hij het vorig academie- of schooljaar ingeschreven was.

Bij het opstellen van haar advies moet de instelling rekening houden met studies die in andere instellingen aangevat werden en met de resultaten die daarbij behaald werden. Deze informatie moet aan de instelling medegedeeld worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Dit advies moet verschaft worden binnen twee maanden nadat het gevraagd is. Het wordt bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister of zijn gemachtigde, bij gebreke waarvan het bewijs dat de bovenvermelde termijn is nageleefd, door alle wettelijke middelen kan worden geleverd. Na afloop van de gestelde termijn kan de Minister een bevel geven om het grondgebied te verlaten, zonder het advies te moeten afwachten.

De Koning bepaalt onder welke voorwaarden het eerste lid, 1°, kan worden toegepast.

§ 2 De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

2° wanneer hij geen bewijs meer aanbrengt dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt;

3° wanneer hij zelf of een lid van zijn gezin bedoeld in artikel 10bis, § 1, dat met hem samenleeft, financiële steun genoten heeft, verleend door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, waarvan het totaalbedrag, berekend over een periode van twaalf maanden die voorafgaan aan de maand waarin het bevel om het grondgebied te verlaten genomen wordt, meer dan het drievoudige bedraagt van het maandelijks bedrag van het bestaansminimum, vastgesteld overeenkomstig artikel 2, § 1, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op het bestaansminimum en voor zover die hulp niet werd terugbetaald binnen zes maanden na de uitkering van de laatste maandelijks hulp.

§ 3 Al naargelang van het geval kan de Minister of zijn gemachtigde, onder dezelfde voorwaarden een bevel geven om het grondgebied te verlaten aan de leden van het gezin van de student wier machtiging tot verblijf beperkt is tot de duur van diens studies.

In al de gevallen vermeldt het bevel om het grondgebied te verlaten welke paragraaf werd toegepast.”

In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeksters aanvraag tot hernieuwing van de A-kaart als student niet wordt ingewilligd om reden dat de door haar buitensporige tewerkstelling tijdens het academiejaar 2017/2018 de normale voortzetting van haar studies kennelijk hinderde.

Waar verzoekster betoogt dat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 58 van de vreemdelingenwet en dat bijgevolg haar verblijfsrecht diende verlengd te worden, kan zij niet worden gevolgd. *In casu* gaat het niet om een weigering van een visum, doch wel om een bevel om het grondgebied te verlaten. In zoverre zij zou menen dat indien een verblijfstitel werd afgeleverd omdat aan de voorwaarden voldaan was, deze 'moet' verlengd worden, kan zij niet gevolgd worden. Zij gaat er immers aan voorbij dat de verwerende partij, conform artikel 61, § 1, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet – waarvan aldus *in casu* toepassing werd gemaakt – een vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, een bevel kan geven om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster betoogt dat zij niet mag worden afgerekend op haar zwakke schoolresultaten in 2017 zonder de familiale gebeurtenis erbij te betrekken, met name de geboorte van haar dochter op 10 mei 2017. Bovendien meent verzoekster dat het weinig ernstig is om de schoolresultaten van 2017 aan te halen terwijl zij op 23 februari 2018 nog een verlenging kreeg, niettegenstaande dit 'zwakke resultaat' al gekend was.

De Raad merkt op dat uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster niet wordt 'afgerekend' voor de zwakke schoolresultaten van het academiejaar 2016/2017 doch wel van het academiejaar 2017/2018. Vervolgens wordt verwezen naar de tewerkstelling gedurende dit academiejaar en oordeelt de verweerder dat de buitensporige tewerkstelling, de normale voortzetting van haar studies kennelijk hinderde. Verzoekster doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verwerende partij, en meer bepaald van haar tewerkstelling, door te verwijzen naar de zwakke schoolresultaten van het academiejaar 2016/2017 en de geboorte van haar dochter op 10 mei 2017.

Verzoekster betoogt vervolgens dat er ten onrechte geen advies is gevraagd bij de onderwijsinstelling, terwijl zij zich opnieuw kon inschrijven voor het volgende academiejaar. Zij wijst erop dat de onderwijsinstelling haar inschrijving aanvaardde omwille van voldoende credits en ondanks haar zogenaamde 'povere resultaten' volgens de verwerende partij.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing is genomen met toepassing van artikel 61, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Het advies van een onderwijsinstelling is niet vereist bij de toepassing van artikel 61, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Er dient slechts advies te worden ingewonnen van de onderwijsinstelling wanneer de beslissing wordt genomen met toepassing van artikel 61, § 1, 1° van de vreemdelingenwet, omtrent het overdreven karakter van de duur van de studies, wat *in casu* niet het geval is. *In casu* is de beslissing genomen omdat verzoekster een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van haar studies kennelijk hindert. Ook het loutere feit dat zij het absolute minimum van de opleidingseenheden behaalde om zich te kunnen inschrijven voor het academiejaar 2018/2019 doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de verwerende partij dat verzoekster een winstgevende bedrijvigheid uitoefent die de normale voortzetting van haar studies kennelijk hinderde. Het is niet kennelijk onredelijk om op grond van de vaststelling dat verzoekster voor 240 van de 620 opleidingseenheden slaagde te oordelen dat dit niet getuigt van een normale voortzetting van de studies.

Verzoekster betoogt dat er geen rekening is gehouden met haar e-mail van 8 maart 2019. Zij verwees naar de in bijlage gevoegde resultaten van januari 2019. Met deze recente resultaten is geen rekening gehouden in de bestreden beslissing.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zich voor de beoordeling van de 'normale voortzetting' van de studies heeft gesteund op de resultaten van het academiejaar 2017/2018. Op het moment van het nemen van de bestreden beslissing had verzoekster het academiejaar 2018/2019 nog niet afgerond. Het is niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om zich voor de beoordeling van de 'normale voortzetting' van de studies te richten op het vorige academiejaar, nu de resultaten van januari 2019 slechts een beperkt beeld geven van het globale resultaat van het academiejaar 2018/2019. Ook de opmerking dat zij in het eerste kwartaal van 2019 slechts 23 dagen heeft gewerkt, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster tijdens de cruciale examenmaand juni 2018 in het academiejaar van 2017/2018 heeft gewerkt en ook talrijke dagen in de andere maanden heeft gewerkt.

Verzoekster wijst erop dat zij de verlenging van haar verblijfskaart reeds op 2 oktober 2018 heeft aangevraagd. Pas na haar rappel van 8 maart 2019 heeft de verwerende partij op 14 maart 2019 de bestreden beslissing genomen. Ten onrechte stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing dat haar verblijfskaart verstreken is terwijl zij wel degelijk is ingeschreven als studente op 29 augustus 2018.

De Raad merkt op dat het niet is omdat zij opnieuw is ingeschreven als studente, de verwerende partij geen toepassing kan maken van artikel 61, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Waar zij kritiek uit op de 'laattijdigheid' van de bestreden beslissing, toont zij niet aan welk belang ze heeft bij deze kritiek. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt overigens dat verzoekster op 22 januari 2019 werd uitgenodigd voor een gehoor op 25 februari 2019. Verzoekster kan de verwerende partij bezwaarlijk verwijten een zorgvuldig onderzoek te voeren alvorens de bestreden beslissing te nemen. Dat haar aanvraag 'stoutmoedig' laattijdig werd behandeld, wordt niet aangetoond.

Met haar uiteenzetting maakt verzoekster een schending van de artikelen 58 en 61, § 1, 2° van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

De uiteenzetting van de verzoekster laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt evenmin aangetoond.

Nu geen kennelijke wanverhouding werd aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan de verzoekster ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het evenredigheids- of proportionaliteitsbeginsel, dat ook nauw samenhangt met het redelijkheidsbeginsel, wordt geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel", in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184). De verzoekster toont met haar uiteenzetting een dergelijk kennelijke wanverhouding niet aan. Een schending van het proportionaliteits- of evenredigheidsbeginsel blijkt niet.

Ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond. De verzoekster bewijst immers niet dat de verwerende partij enig door haar aangebracht dienstig stuk onterecht buiten beschouwing heeft gelaten bij het nemen van de bestreden beslissing of dat de verwerende partij deze beslissing niet deugdelijk heeft voorbereid.

In de mate dat verzoekster de schending aanvoert van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de EU, van artikel 24 van het "*Handvest van de grondrechten van het kind*", van artikel 8 van het EVRM en van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster verder niet toelicht op welke wijze deze bepalingen worden geschonden. Luidens artikel 39/69, § 1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "*uiteenzetting van feiten en middelen*" bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Dit onderdeel van het middel is bijgevolg onontvankelijk.

Het enige middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN